

[Indenrigsministeren]

valg skal foregå på samme måde som valg til de stående udvalg. Det ville betyde, at en gruppe, der ikke ved forholdstalsvalg har fået så mange pladser, som den ville have fået ved en fordeling under ét af samtlige pladser i de omtalte udvalg og kommissioner m.v., ville have ret til at få det manglende antal anvist ved overtagelse af pladser fra den eller de grupper, der ved den første fordeling havde fået for mange, jfr. styrelseslovens § 27, stk. 1. I den anledning skal jeg bemærke, at den kommunale styrelseslov ikke indeholder hjemmel til at anvende en sådan fremgangsmåde, idet § 27 kun vedrører valg til stående udvalg.

Jeg mener ikke, at det ville være rimeligt at søge lovgivningen ændret, således at den af hr. Thorndahl ønskede valgmode anvendes ved kommunalbestyrelsens valg til udvalg, kommissioner m.v., idet formålet med, at kommunalbestyrelsen vælger medlemmer til disse organer, er, at de valgte skal varetage kommunalbestyrelsens interesser i det pågældende organ. Det må derfor tilkomme kommunalbestyrelsen i hvert enkelt tilfælde at beslutte, hvem der skal repræsentere kommunalbestyrelsen.

Hertil kommer, at reglen om anvendelse af forholdstalsvalg sikrer i hvert fald større mindretalrepræsentation i organer, hvor kommunalbestyrelsen har politisk indflydelse, ligesom reglen medfører, at de valgte har den bredest mulige dækning i kommunalbestyrelsen.

Jeg kan tilføje, at de udvalg, kommissioner og bestyrelser m.v., som kommunalbestyrelsen vælger medlemmer til, er af meget forskellig karakter, og at også dette må tale imod, at pladserne i disse fordeles under ét.

Jeg ser mig på denne baggrund ikke i stand til at give den af hr. Thorndahl foreslåede henstilling, ligesom jeg ikke finder begrundelse for at søge lovgivningen ændret på dette punkt.

Til statsministeren (27/2 78) af:

Erhard Jakobsen (CD):

»Vil statsministeren oplyse, hvorfor han har skønnet det nødvendigt at gribe ind på forstyrrende vis i den franske valgkamp ved at støtte den socialdemokratiske kandidat, og finder statsministeren, det er i overensstem-

melse med Danmarks EF-formandskabs forpligtelser at give udtryk for en ensidig støtte til et bestemt parti i et enkelt af medlemslandene?«

(Spm. nr. 515).

Begrundelse.

Regeringschefens udtalelser om sine personlige ønsker med hensyn til det franske valgs udfald synes – som de uimodsagt er refereret i pressen – i strid med de forpligtelser, der påhviler Danmark som EF-formandskabsland.

Besvarelse (7/3 78):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Umiddelbart efter min hjemkomst fra USA, dvs. torsdag den 2. marts, redegjorde jeg i det udenrigspolitiske nævn for de drøftelser, jeg havde haft med præsident Carter og medlemmer af den amerikanske administration. Fredag den 3. marts afgav jeg en tilsvarende redegørelse i folketingets markedsudvalg med hensyn til de dele af samtalerne, som havde relation til EF-arbejdet.

Ved begge lejligheder kom jeg ind på den omtale, som fandt sted på grund af pressens referater af mine udtalelser i National Press Club. Da denne sag ligger klart belyst for folketinget, kan jeg gøre svaret på dette spørgsmål ganske kort.

Det spørgsmål, jeg blev stillet over for i National Press Club, drejede sig om de mulige konsekvenser for EF-samarbejdet af en sejr for venstrefløjspartierne i det kommende franske valg.

Mit svar herpå var, at jeg ikke mente, at et eventuelt regeringsskifte i Frankrig ville få væsentlig betydning for EF-samarbejdet. Med det kendskab, jeg havde til det socialistiske parti i Frankrig, måtte jeg komme til den konklusion.

Med hensyn til den særlige forpligtelse som repræsentant for EF-formandskabet mener jeg, at jeg ville have svigtet, hvis jeg som formand for Det europæiske Råd havde undladt at besvare det stillede spørgsmål. Jeg mener helt klart, at jeg – specielt over for et amerikansk publikum – burde give udtryk for min overbevisning om, at det europæiske samarbejde har en sådan styrke, at det ikke i